

Publicerad 2019-12-15 23:51 av Peter Palm

Denna dikt är författad söndagen 15 december 2019 kl 18:50-21:53 i Stockholm. Platser där den skrevs: Smedsuddsbadet, McDonalds Fridhemsplan och i hemmet vid Mariatorget. Tack för mig!

DEN STORA KÄRLEKEN

1.

Vågorna gungar sakta mot stranden
även en kväll i mitten av december
En strid ström av fordon
på Essingeleden på avstånd

Kvällen är grå och mörk
och gatlyktor speglas stilla i vattnet
Ett flygplan mullrar förbi
på väg bort bort bort

Här i sanden skrev jag våra namn
under en av novembers få ljusa dagar

Under alla dessa långa och förtvivlat
ensamma år hade jag längtat efter dig
Jag hade längtat så intensivt efter dig
faktiskt ända till dödens kant

Och till sist fann jag dig
Till slut fann vi varandra
Det var ett mirakel
Att vi fann varandra var ett mirakel

Men jag visste hela tiden att du fanns
Du visste att jag fanns
I vårt hjärta visste vi det
I vår själ kände vi det
Därför gav jag aldrig upp
Därför gav du aldrig upp
Vi visste att vi fanns
eftersom vår längtan var så stark

Jag trycker handen mot den
fuktiga sandstranden
där jag skrev våra namn

en ljus dag i november

Det är blött och lite hårt

Men, det är fyllt av evig kärlek.

2.

Och nu när det redan är över och slut

och mitt hjärta är krossat

så känner jag mig ändå

mycket mer glad än ledsen och krossad

Tänk att vi träffades!

Tänk att både du och jag fanns!

Tänk att vi fann varandra!

Tänk att den stora kärleken faktiskt fanns!

Och jag träffade dig precis som jag trott

Vi träffades precis som jag drömt och tänkt

Många gånger hade jag sett visionen

Visionen om hur vi skulle träffas

Och allt stämde!

Min intuition var total!

Jag stod på en scen och du i publiken

Och det var kärlek vid första ögonkastet.

3.

Vi föddes i olika världsdelar

Vi föddes 752 mil från varandra

Långt mellan Eskilstuna och Ulan Bator

Men, mellan två hjärtan inga avstånd

Ditt språk är inte mitt språk

Din kultur är inte min kultur

Men, våra tankar och känslor är samma

Vår stora kärlek till konst är samma

Att se att det var du
gick på en tiondels sekund
Min första blick på dig
och jag visste direkt

Avstånd betyder ingenting
Hjärtat betyder precis allt
Men, du var van vid ständig uppmärksamhet
och jag levde osocialt bohem-eremitliv

Inte lätt att fungera prickfritt
när en vulkan har exploderat
Det är naturligt att vilja fly
när lavan börjar rinna

Nu sitter jag vid ett bord längst in
på McDonalds på Fridhemsplan
Jag har ätit 9 Chicken McNuggets
och pommes frites och druckit en Cola

Det började regna alltmer
vid stranden där våra namn stod
Men, regn, storm, åska och vulkaner
kan inte rubba stor kärlek

Vad som än händer
så kommer jag att sakna dig
Jag kommer att sakna dig varje minut
i resten av mitt liv

Vad som än händer
är mitt hjärta ditt
och du kommer alltid att finnas
för evigt i min hjärtas själ

Du var både en blåsippa
öppnad till den verkliga festen
och en köttätande växt
som ville svälja hela universum

Du var blöt i håret när du

kom hem till mig idag
Ett besök som skulle visa sig
bli det sista...för alltid?

Vi tappade en del av vår kontroll
och började nästan skrika
Vi var inte längre samma vulkan
vi var två olika.

4.

Min kära vän,
När du gick från mitt hem idag
Jag visste inte vad jag skulle göra
Jag blev förlamad för en stund

Sedan ville jag bort och ut
Måste ut i friska luften
Bort från såren efter oss
Bort från separationslukten

Jag satte mig på 57:ans buss
Åkte från Timmermansgatan
genom hela regndisiga stan
och klev av vid Frejgatan

Inifrån Stefanskyrkan hörde jag musik
men inte ens Gud var tröst nog
och jag gick uppför branta backen
upp till Vanadislundens höjd

Däruppe var jag ensam
och jag blickade ut över staden
Ner mot Vanadisvägens ljus och
ända bort mot Globen i fjärran

I somras brukade jag söka mig hit
i området som kallas Stockholms Sibirien
I somras var jag så ensam och olycklig
och jag hade ännu inte träffat dig.

5.

På Vanadislundens höjd
satte jag mig ner på en bänk
Och tårarna kom helt plötsligt
Tårar bara forsade ur mig

Du har sagt alla ord till mig
som jag längtat att höra hela mitt liv
Du har redan givit mig all den kärlek
jag längtat efter i hela mitt liv

Hur kan jag vara arg på dig?
Hur kan jag vara trött på dig?
Nej, det går inte
För mig är du själva livet

Innan jag äntligen träffade dig
var jag så nära döden man kan komma
Jag ville inte leva längre
Jag ville inte leva utan kärlek

Vi finns, vi lever, vi existerar
Våra namn i sanden på en strand
Det eviga ljuset lyser på klippan
Och jag vet inte hur du känner
och tänker, min kära vän
Men, jag tänker inte ge upp
Två stearinljus kan tändas igen
Jag ger aldrig upp vår kärlek.

* * *

Peter Palm

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Palm med Poeter.se id #36455 innehar upphovsrätten